அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

216

கொக்கட்டிச்சோலை படுகொலைகள்

கனடாவில் நடைபெற்ற உண்ணாவிரதமும் பொதுக்கூட்டமும்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் கொக்கட்டிச் சோலையிலும், அதன் அருகிலுள்ள கிராமங்களிலும் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படப்போகும் கொடூர அனுபவம் பற்றி அறிந்திருக்க வில்லை.

12.06.91 புதன்கிழமை மாலைவரை வழக்கம்போலத்தான் கழிந்தது. மாலையில் தான் இராணுவத்தினரின் வாகனங்கள் கிராமங்களுக்குள் புகுந்தன.

எதிர்ப்பட்ட மக்கள் மீதெல்லாம் துப்பாக்கிகள் வேட்டுக்களைத் தீர்த்தன. கூரிய கத்திகளும் குடி மக்களது உடல்களில் விளையாடின.

பெண்கள், சிறுவர்கள் முதியோர் என்ற பேதம் இல்லாமல் படுகொலைத் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றன.

புதன்கிழமை மாலை ஆரம்பமான தாக்குதல்கள் வியாழன் காலை வரை தொடர்ந்தது.

முதலைக்குடா கிராமத்தில் 21 தமிழர்கள் புலிகள் என்ற சந்தேகத்தில் கைது செய்யப் பட்டனர்.

அவர்களில் நான்கு பேரை மட்டுமே விடுவித்த இராணுவத்தினர், ஏனைய 17 பேரையும் சுட்டுக் கொன்றனர் என்றும், அவ்விடத்திலேயே எரித்தனர் என்றும் தகவல்கள் கூறின.

துப்பாக்கி வேட்டுக்கள், இராணுவ வாகன உறுமல்கள், அவலக்குரல்கள் போன்றவற்றைக் கேட்டு பீதியடைந்த மக்கள் தம் வீடுகளைவிட்டு தப்பியோடினார்கள்.

பாதுகாப்புப் பிரச்சனை என்று இராணுவத்தினர் தடுத்துவிட்டனர். அரச உயர் குழுவும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு கொழும்புக்கு திரும்பியது.

சம்பவ இடத்தை பார்வையிடாது அவர்கள் திரும்பிச் சென்றதை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆட்சேபித்தனர்.

ஆணைக்குழு

கொக்கட்டிச் சோலை படுகொலைகள் குறித்து ஆராய ஒய்வுபெற்ற நீதியரசர் டி. ஜி. ஜெயத் தலைமையில் விசாரணைக் குழுவொன்றையும் பிரேமதாசா நியமித்திருந்தார்.

இக்குழுவினர் உடனடியாக மட்டக்களப்பு சென்று, அங்கிருந்து ஹெலிக்கொப்டர் மூலம் சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்திற்கு சென்றனர்.

ஹெலியில் இருந்து இறங்கி மகிழ்ந்து தீவுக்குச் செல்ல ஒன்றரை மைல் தூரம் அவர்கள் நடக்க வேண்டியிருந்தது.

அவ்வாறு நடந்து செல்லும்போது படுகொலைகள் நடந்து முடிந்தமைக்கான தடயங்களை அவர்கள் கண்டனர்.

எரிக்கப்பட்டுக் கிடந்த உடல்கள், அரை குறையாக புதையுண்டு கிடந்த உடல்கள், எரிந்த உடல்களது மண்டையோடுகள், எலும்புக் கூடுகள் போன்றவற்றை வழிநெடுகவும் அவர்கள் கண்டனர்.

அரிசி ஆலை ஒன்றுக்குள் 15 சடலங்கள் கிடந்தன. வெளியே 16 உடல்கள் எரிந்தநிலையில் கிடந்தன. அதற்கு முன்னர் அப்படியொரு காட்சியைக் கண்டிருக்காத விசாரணைக் குழுவினருக்கு கிலி பிடித்துவிட்டது. தலையில் கைவைத்தனர்.

அதனால் முதலைக்குடா போன்ற ஏனைய பகுதிகளுக்கு அவர்கள் செல்லவில்லை.

முதலைக் குடாவில் கைது செய்யப்பட்ட இளைஞர் ஒருவர் மகிழ்ச்சித்தீவில் வைத்து எரிக்கப்பட்டார். அவ்வாறு எரியுண்டவரின் தேசிய அடையாள அட்டை கண்டெடுக்கப்பட்டு விசாரணைக் குழுவிடம் கையளிக்கப்பட்டது.

பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாகி மட்டக்களப்பு மருத்துவமனையில் அமுமதிக்கப்பட்டிருந்தவர்களையும் சந்தித்து வாக்குமூலம் பெற்றனர்.

புலிகள் குற்றச்சாட்டு

கொக்கட்டிச்சோலை படுகொலையில் படையினருடன் ரெலோவும், புளொட்டும் இணைந்து நின்றதாக புலிகள் குற்றம் சாட்டினார்கள்.

இரு கட்சிகளும் வெளிமிட்ட கண்டனம் வெறும் கண்துடைப்பே என்றும் புலிகள் கூறினர்.

ஆயிலும் ரெலோ, புளொட் ஆகியன நேரடியாக பங்குகொண்டதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் கிட்டவில்லை. அவற்றில் இருந்து வெளியேறிய சிலர் படையினருக்கு உதவி செய்திருக்கக்கூடும்.

புலிகளின் கருத்து

கொக்கட்டிச் சோலை படுகொலைகள் குறித்து புலிகள் பின்வருமாறு தெரிவித்திருந்தனர்:

"கொக்கட்டிச்சோலை வெறியாட்டத்தில் 200ற்கு மேற்பட்ட அப்பாவித் தமிழ் மக்கள் படுகொலையாகியுள்ளனர். பலநூறு வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டுள்ளன.

சிறீலங்கா அரசின் சுயரூபம் இதன்மூலம் அம்பலமாகியுள்ளது. உலகின் கண்களில் மண்ணைத் தூவும் முயற்சியாக வழக்கம்போல விசாரணைக் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன.

கொக்கட்டிச் சோலை படுகொலை ஏதோ தற்செயலாக நடந்த, கட்டுப்பாடற்ற இராணுவத்தினரின் செயல் என்று உலகை நம்பவைக்க சிறீலங்கா அரசு படாதபாடு படுகிறது.

'ஈழப்போர்' தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான போர் அல்ல, புலிகளுக்கு எதிரான போர் என்று விளக்கம் கொடுத்த சிறீலங்கா அரசின் கூற்று படுபொய் என்பது இப்போது நிருபணமாகியுள்ளது.

சிறீலங்கா பௌத்த சிங்கள நாடு. இந்த நாட்டில் வேறு இனங்களுக்கோ, மதங்களுக்கோ இடமில்லை என்ற அதாகாகிக தர்ம பாலாவின் கனலை நனவாக்கவே சிறீலங்கா அரசுகள் பாடுபடுகின்றன.

அது பச்சையானாலும் சரி, நீலமானாலும் சரி, கடந்த அரை நூற்றாண்டாக அதாகாகிக தர்ம பாலாவின் சிந்தனையே முன்னெடுக்கப் பட்டு வருகிறது.

அநாகரிக தர்மபாலா

பௌத்த சிங்களவர்கள்தான் சிறீலங்கா அதுமட்டுமல்ல சிங்களவர்கள் ஆரியர்கள். தமிழர்கள் திராவிடர்கள். ஆரியர்கள் பூர்வீகக் குடிகள். திராவிடர்கள் வந்தேறு குடிகள் என்று போதித்தவரும் அவரே.

சிறீலங்கா அரசுத் தலைவர்கள் தர்மபாலாவின் சிந்தனையை படைகள் மூலம் நனவாக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதன் விளைவே கொக்கட்டிச் சோலை படுகொலை.

முன்பும் நாம் பல கொக்கட்டிச் சோலைகளைப் பார்த்திருக்கிறோம். இன்னமும் பலவற்றை பார்க்கத்தான் போகிறோம். நம் இலட்சியம் ஈடேறும்வரை கொக்கட்டிச் சோலைகள் நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும்" என்று புலிகள் தெரிவித்திருந்தனர்.

வெளிநாடுகளில்

கொக்கட்டிச்சோலை படுகொலைகளைக் கண்டித்து வெளிநாடுகளில் உள்ள இலங்கைத் தமிழர் அமைப்புக்கள் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தின.

பிரான்ஸ், நோர்வே, கனடா, ஜேர்மன், இலண்டன் உட்பட பல நாடுகளில் கொக்கட்டிச்சோலைப் படுகொலைகளைக் கண்டித்து ஆர்ப்பாட்டங்களும், உண்ணாவிரதங்களும் நடைபெற்றன.

கொக்கட்டிச்சோலை படுகொலை திட்டமிட்ட இன ஒழிப்பே' என்பது இப் போராட்டங்கள் அனைத்திலும் பொதுவான கோஷமாக இருந்தது.

கனடாவில் ரொரண்டோவில் அடையாள உண்ணாவிரதமும், கண்டனப் பொதுக் கூட்டமும் நடத்தப்பட்டது.

கியூபெக் ஈழத் தமிழர் ஒன்றியம், உலகத் தமிழர் இயக்கம் ஆகியவை கனடாவில் போராட்டங்களை ஒழுங்கு செய்திருந்தன.

ஜொமினியில் உலகத் தமிழர் இயக்கம் நடத்திய ஊர்வலத்தில் சுமார் ஆறாயிரம் தமிழர்கள் பங்கு கொண்டனர்.

இத்தகைய எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் அந்தந்த நாடுகளில் உள்ள இலங்கைத் தூதரகங்கள் ஊடாக இலங்கை அரசை எட்டின.

சர்வதேசரீதியாக தமிழர் அமைப்புகள் நடத்திய இத்தகைய போராட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக பல கொக்கட்டிச் சோலைகள் நிகழாது தடுத்தன என்பதையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

முத்தமிழ் விழா

யாழ் குடாநாட்டில் சாவகச்சேரியில் முத்தமிழ் விழா ஒன்றை புலிகள் நடத்தினார்கள்.

நாடகப்போட்டிகள், கவியரங்குகள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், விடுதலைக் கீத இன்னிசை என்ற பலவேறு நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

சாவகச்சேரியில் பிரமாண்டமாக அமைக்கப்பட்ட மேடையில் இறுதி நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டன.

முத்தமிழ் விழா போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்பட இருந்தன.

பெரும்திரளான மக்கள் அங்கு கூடியிருந்தனர்.

திடீரென்று மேடையில் ஒரே பரபரப்பு. கூடியிருந்த மக்களுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. அவர்களையும் பரபரப்பு ஆட் கொண்டது.

சில நிமிடங்களில் பரபரப்புக்கான காரணம் புரிந்துவிட்டது.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் மேடையில் தோன்றினார். மக்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்தார்.

யாருமே பிரபாகரன் வருவார் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. பாதுகாப்புக் கருதி அத்தகவலை இரகசியமாக வைத்திருந்தனர்.

பிரபாகரன் இறந்துவிட்டதாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.ப. இயக்கமும், இந்திய புலனாய்வுத் துறையினரும் பிரசாரம் செய்த பின்னர் பகிரங்க கூட்டம் ஒன்றில் பிரபாகரன் தோன்றியது அதுதான் முதற் தடவை.

தனது கையாலேயே பரிசில்களை வழங்கிய பிரபாகரன், "நான் சாகவும் இல்லை. காயப்படவும் இல்லை" என்று சிரித்தபடியே கூறியதும் கூடியிருந்த மக்கள் ஆரவாரம் செய்தனர்.

விழா முடிந்ததும், விழாவுக்கு வந்த பாதையால் செல்லாமல், வேறு பாதை வழியாக மெய்ப்பாதுகாப்புப் பிரிவினரால் பிரபாகரன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்.

(தொடர்ந்து வரும்)

வீடுகளுக்குள் புகுந்த இராணுவத்தினர் அங்கிருந்த உடமைகளை நொறுக்கிவிட்டு, வீடுகளுக்கு தீவைத்தனர்.

பெண்கள் பலர் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளானார்கள். அவர்கள் மட்டக்களப்பு வைத்தியமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

தப்பியோடிய மக்களில் பலரை கைது செய்த இராணுவத்தினர் அவர்களை புதை குழிகள் தோண்டுமாறு மிரட்டினார்கள்.

அவ்வாறு தோண்டப்பட்ட புதைகுழிகளுக்குள் 56 சடலங்கள் புதைக்கப்பட்டதாக நேரில் கண்ட ஒருவர் பின்னர் அரச விசாரணைக் குழுவிடமே தெரிவித்திருந்தார்.

166 பேர்வரை இராணுவத்தினரால் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என்று கணக்கிடப்பட்டது.

இக்கொடூர சம்பவத்துக்கு பலத்த கண்டனங்கள் எழுந்தன. தமிழக கட்சிகள் அனைத்தும் கண்டித்தன.

விசாரணை

இக் கோரக்கொலைகள் சர்வதேச ரீதியில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப் போகிறது என்று தெரிந்துகொண்ட ஜனாதிபதி பிரேமதாசா உடனடியாக சில நடவடிக்கைகளை எடுத்தார்.

பிரதமர் டி.பி.விஜயதுங்கா தலைமையில் உயர்மட்டக் குழுவொன்றை கொக்கட்டிச் சோலைக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

அந்தக் குழுவில் கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவல்கள் அமைச்சரான ரணில் விக்கிரமசிங்க, ஜனாதிபதியின் சர்வதேச விவகார ஆலோசகர் பிரட்மன் வீரக்கோன், பாதுகாப்புமைச்சின் பதில் செயலாளர் வோல்டர் பொன்னாம்டோ, இராணுவத் தளபதி ஹமில்டன் வனசிங்கா ஆகியோர் அடங்கியிருந்தனர்.

மட்டக்களப்பு கச்சேரியிலும், கொக்கட்டிச்சோலை இராணுவ முகாமிலும் வைத்து, நடந்த சம்பவங்கள் பற்றி அக்குழு பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் விவரங்களை கேட்டறிந்தது.

கிழக்கு மாகாண இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் தெரி சில்வா, மேஜர் ஜெனரல் சிசில் வைத்தியரத்னா ஆகியோரும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான பிரின்ஸ் காசிநாதர், கோ. கருணாகரன், எம். ஹிஸ்புல்லா, இம்மானுவேல் சில்வா ஆகியோரும் உடன் இருந்தனர்.

சம்பவம் நடைபெற்ற இடத்திற்கு சென்று பார்க்குமாறு அரச குழுவினரை எம்.பிகள் வற்புறுத்தினார்கள்.

அங்கு சென்று பார்வையிடுவது வின் உண்மையான பூமி புத்திரர்கள் என்ற கருத்தை பகிரங்கமாக பிரகடனப்படுத்தியவர் தர்மபாலாதான்.

தட்டகெமுனு என்ற பெயரில் இருக்கும் 'தட்ட' என்பதை நீக்கிவிட்டு 'அரசிமம்குமரன் கெமுனு' என்று பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்தவரும் அவர்தான்.

ஆனந்த சங்கரியும் ஆலால சுந்தரமும்

வரலாறுகள் சரியாக எழுதப்படுவதில்லை. யாருக்கும் வரலாறு தெரியவில்லை என்று கூட்டணி உபதலைவர் அனந்தசங்கரி சமீபத்தில் வருத்தப்பட்டிருக்கிறார். அவரது வரலாறு பற்றி நாம் கூறினால் கோபப்படுவார். 1970ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் தமிழக் காங்கிரஸ் சார்பாக கிளிநொச்சியில் போட்டியிட்டவர் சங்கரி. அவருக்கு எதிராக போட்டியிட்ட தமிழரசுக்கட்சி வேட்பாளர் ஆலாலசுந்தரம் அற்றிய உரையைப் படித்துப் பாருங்கள்:

கிளிநொச்சித் தொகுதியில் தமிழரசு வேட்பாளனாக நாம் இம்முறை போட்டியிடுகின்றேன், 1965ல் திரு. கா.பொ.இரத்தினம் போட்டியிட்டு அமோக வாக்குகளால் காங்கிரஸ் வேட்பாளரான திரு.வி.குமாரசாமியையும், கூட்டாட்சி வேட்பாளரான வீ. ஆனந்தசங்கரியையும் தோற்கடித்தார்.

1960 ஆடித்தேர்தலில் சமசமாஜக் கட்சி வேட்பாளரான திரு.ஆனந்த சங்கரியை தமிழரசுக் கட்சி நேரடிப் போட்டியில் தோற்கடித்தது. 1960 பங்குனித் தேர்தலில் சுயேட்சை அபேட்சகரையும் தோற்கடித்து ஆனந்த சங்கரி தனது கட்டுப்பணத்தையும் பெற முடியாமல் நீங்கள் தமிழரசுக் கட்சிக்கே வாக்களித்தீர்கள். 1956ல் அரை மந்திரி குமாரசாமியைத் தோற்கடித் தீர்கள்.

இத்தனை வீரம் மிக்க, தமிழரசின் கொள்கைகளில் உரமுள்ள, தியாகத்துக்கு பெயர் பெற்ற, இலட்சியப் பற்றுள்ள, விடுதலைக்காக உழைக்கின்ற உங்கள் மத்தியில் நான் தமிழரசுக் கட்சியின் இலட்சியங்களையும், கொள்கை களையும் பேசுவது கம்மான தெருவில் ஊசி விற்ற கதை போன்றதாகும்.

இன்று காங்கிரஸ் கட்சியில் போட்டியிடுகின்ற திரு. ஆனந்த சங்கரி அவர்கள் என்ன கொள்கையில் போட்டியிடுகின்றார்? கடந்த தேர்தலில் அவர் கொள்கை என்ன? கடந்த தேர்தலில் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைகளைக் கண்டித்துப் பேசினார். இன்று அதே கட்சியின் கொள்கைகளை ஆதரித்துப் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது அவர்களது இலட்சியங்களை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

எனவே தான் இலட்சியமற்றவர்களை நீங்கள் ஆதரிப்பதில் தமிழ் மக்களுக்கோ தமிழ் மண்ணுக்கோ பிரயோசனமில்லை எனபதை அறிவீர்கள்.

குடியேற்றம்

வவுனியாத் தொகுதியில் மீன் பிடிக்கரையான முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் நடைபெற்ற சிங்கள மீனவர் குடியேறுத்திட்டம் போன்ற எதையும் இதுவரை மன்னாரிலிருந்து வடக்கே யும், பருத்தித்துறைமிலிருந்து திருகோவில் வரையும் தமிழரசுக் கட்சியின் பிரதி நிதித்துவம் வகிக்கும் தொகுதிகளில் குடியேற்ற விடாது காப்பாற்றி வைத்திருக்கின்றோம். விவசாயம் என்ற போர்வையில் திட்டமிட்ட சிங்கள குடியேற்றமாக 1956க்குப்பின் அரசாங்கம் குடியேற்ற வில்லை. எமது தலைவர் செல்வநாயகம் அவர்கள் பண்டாரநாயக்கா அவர்களுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்தினால் எமது நிலம் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இராணுவத்தின் கொடுமைகளையும் தொல்லைகளையும் நாம் நன்கு அறிகின்றோம். இன்று இக்கூட்டத்தின் தலைவராக இருக்கின்ற பருத்தித்துறைப் பிரதிநிதி திரு.க.துரை ரெத்தினம் அவர்களை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். அவருக்கும் அன்மையில் இராணுவத்தினர் அடித்திருக்கின்றார்கள். இது நியாயமற்று; தேவையில்லாதது. இதை எத்தனையோ தடவை நாம் பிரதமர் உட்பட அமைச்சர்களுக்குத் தெரிவித்தோம். இந்தத் தேசியம் பேசுகின்ற அரசினர் எமக்கு ஏதாவது நன்மை செய்வார்கள் என நாம் எதிர்பார்க்கவில்லை!.

1956ல் எமது தலைவர்களை சிங்களக் காடையர்கள் அடித்து நொறுக்கியபோது சும்மா பார்த்துக் கொண்டும் 1958 வகுப்புச் கலவரத்தில் தமிழர்கள் கண்ணீர் உடமைகளை இழந்து, அநாதைகளாக கப்பல்களில் யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கியதைப் பார்த்துக் கொண்டுமிருந்த பிரதமர் புத்தகுரு வாலேயே சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

1961-ம் ஆண்டு இராணுவத்தால் ஆட்சிபுரிந்த சிறிமா அரசாங்கம் 1965ல் இல்லை. எனவே இன்று இராணுவத்தினரின் கொடுமைகளை வரவேற்பவர்கள் அதாலேயே அழிவார்கள்.

எட்டப்பர்கள்

1960ல் உரிமைகளா? தரமாட்டோம் என்றபோதே சேனநாயக்க 1965ல் தமிழரசுக் கட்சியுடன் ஒப்பந்தம் எழுதினார். எனவே எமது கொள்கைகள் என்றும் நிலையாக நிற்பதைப் பாருங்கள். தியாக சுத்தியினாலும், உரிமையைப் பெறும்வரை போராடுவோம் என்ற நெஞ்சுரத்தாலும் இன்று வரை இலங்கையில் மதிப்பு மிக்க தலைவர்களாக எமது தலைவர்களும், மதிப்புமிக்க கட்சியாக தமிழரசுக் கட்சியும், பெருமை பெற்று ஒரே கொள்கையில் அன்றும், இன்றும் இருந்து வருகின்றது.

இந்த நாட்டின் சரித்திரத்தை, குடியியலை படிக்கின்ற சரித்திர மானவர்களை நீங்கள் போராடிய வரலாற்றைப் படிப்பார்கள். உங்கள் தொகுதியில் எட்டப்பர்களை காட்டிக் கொடுத்தவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளுவார்கள். இலட்சியப் பற்றோடு வாழுகின்ற 'விவசாயத்தையும், கடற் தொழிலையும்,' மிக முக்கியமான தொழிலாக கொண்டு, தன நம்பிக்கை நிறைந்த உழைப்பாளிகள வாழுகின்ற இத்தொகுதியின் பெருமையை தொடர்ந்து எந்நாளும் காப்பாற்றுவீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

தன்னி சுதந்திரன்,
4.4.1970

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்